

Korrespondenssatsen

Detta är en av de fle viktigare satser som jag inte hinner bevisa (och jag använder den aldrig i senare teori). Eftersom den i boken är inbäddad i formuleringar av alldeles irrelevant allmängiltighet försöker jag mig på att isolera det väsentliga och förtydliga formuleringen.

..1 Sats. Låt R vara en kommutativ ring med etta och I ett ideal i R . Det finns en bijektion mellan ideal \bar{J} i kvotringen R/I och ideal $J \supset I$ i ringen R .

Bevis: Låt π beteckna den kanoniska projektionen $\pi : R \rightarrow R/I$ som till varje r ordnar dess klass $\bar{r} = r + I$, $\pi(r) = \bar{r}$. Den är som bekant en homomorfism.

Låt vidare \bar{J} vara ett ideal i R/I och definiera $J =$ mängden av alla $a \in R$ vilkas klasser i R/I tillhör \bar{J} :

$$J = \{a \in R : \bar{a} = a + I \in \bar{J}\}$$

Tillämpar vi detta på $\bar{a} = \bar{0} = I$ ser vi att hela I ligger i J , eftersom $\bar{0} \in \bar{J}$. Att J är ett ideal är en övning på definitionen, t ex:

$$r \in R, a \in J \Rightarrow \bar{r} \in \bar{R}; \bar{a} \in \bar{J} \Rightarrow \bar{r}\bar{a} \in \bar{J}$$

eftersom \bar{J} är ett ideal, och således

$$ra \in J$$

enligt konstruktionen av J .

(J är i själva verket kärnan för sammansättningen $R \rightarrow \bar{R} = R/I \rightarrow \bar{R}/\bar{J}$)

Omvänt, om $J \supset I$ är ett ideal i R så låter vi $\bar{J} = \pi(J)$ beteckna mängden av alla $\bar{a} = \pi(a), a \in J$. Också ideal (vilket inte beror på om $J \supset I$ eller ej), liknande, men lättare, verifikation.

Vi kallar J , bildat ur \bar{J} enligt ovan, för (fulla) *inversa bilden*, $\pi^{-1}(\bar{J})$, av \bar{J} ; och, förstås, $\bar{J} = \pi(J)$ för *bilden* av J .

Det bör vara klart (av rent mängdteoretiska skäl) att dessa båda tillordningar är inverser till varandra, vilket ger den påstådda bijektionen. ■

..2 Exempel: $R = \mathbf{Z}$, $I = (50)$. Idealen i R/I står enligt satsen i bijektiv motsvarighet till de ideal i R som omfattar $I = (50)$. Enligt motsvarigheten idealinklusion \leftrightarrow delbarhet genereras dessa ideal av faktorerna i 50, de är alltså $(2), (5), (10)$, etc.

Idealen i kvotringen är alltså $(\bar{2}), (\bar{5})$, etc.

Eftersom kvotringen har betydligt fler invertibla element än \mathbf{Z} , nämligen 20 stycken, kan generatorerna för idealen väljas på många andra sätt, t ex är $(\bar{2}) = (\bar{6})$ eftersom $\bar{3}$ är en enhet i $\mathbf{Z}/(50)$.